

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pre právne veci

2011/2013(INI)

25.1.2011

NÁVRH SPRÁVY

o možnostiach politík s cieľom dosiahnuť pokrok v oblasti európskeho zmluvného práva pre spotrebiteľov a podniky
(2011/2013(INI))

Výbor pre právne veci

Spravodajkyňa: Diana Wallis

PR_INI

OBSAH

strana

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU**Error! Bookmark not defined.**

DÔVODOVÁ SPRÁVA**Error! Bookmark not defined.**

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o možnostiach politik s cieľom dosiahnuť pokrok v oblasti európskeho zmluvného práva pre spotrebiteľov a podniky (2011/2013(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na zelenú knihu Komisie z 1. júla 2010 o možnostiach politik s cieľom dosiahnuť pokrok v oblasti európskeho zmluvného práva pre spotrebiteľov a podniky (KOM(2010)0348),
- so zreteľom na rozhodnutie Komisie 2010/233/EÚ z 26. apríla 2010, ktorým sa zriaďuje skupina odborníkov pre spoločný referenčný rámec v oblasti európskeho zmluvného práva¹,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 11. júla 2001 o európskom zmluvnom práve (KOM(2001)0398),
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 12. februára 2003 s názvom Ucelenejšie európske zmluvné právo – akčný plán (KOM(2003)0068),
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 11. októbra 2004 s názvom Európske zmluvné právo a revízia acquis: ako ďalej (KOM(2004)0651),
- so zreteľom na správu Komisie z 23. septembra 2005 s názvom Prvá výročná správa o napredovaní v oblasti európskeho zmluvného práva a preskúmania acquis (KOM(2005)0456) a na správu Komisie z 25. júla 2007 s názvom Druhá správa o napredovaní v oblasti spoločného referenčného rámca (KOM(2007)0447),
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 22. októbra 2009 o cezhraničnom elektronickom obchode medzi podnikmi a spotrebiteľmi v EÚ (KOM(2009)0557),
- so zreteľom na svoje uznesenie z 3. septembra 2008 o spoločnom referenčnom rámci pre európske zmluvné právo²,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 12. decembra 2007 o európskom zmluvnom práve³,
- so zreteľom na svoje uznesenie zo 7. septembra 2006 o európskom zmluvnom práve⁴,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 23. marca 2006 o európskom zmluvnom práve a revízii acquis: ďalší postup⁵,
- so zreteľom na svoje uznesenia z 26. mája 1989⁶, 6. mája 1994¹, 15. novembra 2001² a 2.

¹ Ú. v. EÚ L 105, 27.4.2010, s. 109.

² Ú. v. EÚ C 295 E, 4.12.2009, s. 31.

³ Ú. v. EÚ C 323 E, 18.12.2008, s. 364.

⁴ Ú. v. EÚ C 305 E, 14.12.2006, s. 247.

⁵ Ú. v. EÚ C 292 E, 1.12.2006, s. 109.

⁶ Ú. v. ES C 158, 26.6.1989, s. 400.

septembra 2003³ o tejto otázke,

- so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre právne veci a stanoviská Výboru pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa a Výboru pre hospodárske a menové veci (A7-0218/2011),
- A. keďže sa už dlhé roky diskutuje o iniciatíve v oblasti európskeho zmluvného práva, ktorej zámerom bude riešiť problémy vnútorného trhu vyplývajúce z rozličných častí zmluvného práva,
- B. keďže po svetovej finančnej kríze sa zdá byť dôležitejšie než kedykoľvek predtým zabezpečiť ucelený európsky systém zmluvného práva s cieľom naplno využiť potenciál vnútorného trhu,
- C. keďže skupina odborníkov, ktorá bola zriadená na pomoc Komisii pri príprave návrhu spoločného referenčného rámca, začala pracovať spolu so zúčastnenými stranami za okrúhlym stolom,
- D. keďže podľa prieskumu Komisie z roku 2008 tri štvrtiny maloobchodníkov predávajú svoje výrobky len na domácom trhu a cezhraničný predaj sa uskutočňuje len v niekoľkých členských štátoch⁴,
- E. keďže z uplatňovania zahraničného (spotrebiteľského) práva na cezhraničné transakcie v zmysle nariadenia Rím I⁵ dokázateľne vyplývajú podnikom, najmä malým a stredným podnikom, značné náklady na transakcie, ktorých výška sa odhaduje na 15 000 EUR na podnik a členský štát⁶,
- F. keďže tieto náklady na transakcie 60 % maloobchodníkov v EÚ, ktorí boli v roku 2008⁷ respondentmi prieskumu, vníma ako významné prekážky cezhraničnému obchodu a keďže 46 % vyhlásilo, že zjednotené pravidlá by pomohli k zvýšeniu cezhraničného predaja,
- G. keďže sú dôkazy o tom, že elektronický trh je naďalej roztrieštený: v prieskume zlyhalo 61 % z 10 964 skúšobných cezhraničných príkazov medziiným aj preto, lebo obchodníci odmietli doručiť tovar do krajiny spotrebiteľa⁸; keďže na druhej strane sa zdá, že cezhraničným nakupovaním sa spotrebiteľovi otvárajú väčšie možnosti, že nájde nižšiu cenovú ponuku⁹ a výrobky, ktoré na domácom trhu nie sú dostupné online¹⁰;
- H. keďže všetky opatrenia prijaté v oblasti európskeho zmluvného práva musia byť v súlade so smernicou o právach spotrebiteľa,

¹ Ú. v. ES C 205, 25.7.1994, s. 518.

² Ú. v. ES 140 E, 13.6.2002, s. 538.

³ Ú. v. EÚ C 76 E, 25.3.2004, s. 95.

⁴ Eurobarometer 224, 2008, s. 4.

⁵ Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6.

⁶ Zväz malých podnikov Spojeného kráľovstva, správa o stanovisku k Rímu I (2007).

⁷ Eurobarometer 224, 2008, s. 4.

⁸ KOM(2009) 0557, s. 5.

⁹ Ibidem, s.3.

¹⁰ Ibidem, s.5.

Právna povaha nástroja európskeho zmluvného práva

1. s radosťou očakáva uverejnenie výsledkov skupiny odborníkov a priebežnú diskusiu o tom, ako by mali byť tieto výsledky využité;
2. prikláňa sa k možnosti vytvoriť voliteľný nástroj prostredníctvom nariadenia; nazdáva sa, že takýto voliteľný nástroj by mal dopĺňať súbor nástrojov, ktorý by sa mal opierať o medziinštitucionálnu dohodu;
3. nazdáva sa, že súbor nástrojov by sa mohol zaviesť postupne, pričom by v prvej fáze šlo o nástroj Komisie a po dohode medzi inštitúciami by sa z neho stal nástroj tvorca právnych predpisov Únie; poukazuje na skutočnosť, že súbor nástrojov by poskytol potrebné právne východisko a základ, o ktorý by sa mohol voliteľný nástroj opierať;
4. nazdáva sa, že voliteľný nástroj by vytvoril európsku pridanú hodnotu najmä tým, že by sa ním prostredníctvom judikatúry Súdneho dvora zabezpečila právna istota a naraz by vytvoril potenciál na prekonávanie právnych i jazykových prekážok, pretože voliteľný nástroj by bol prirodzene dostupný vo všetkých jazykoch EÚ;
5. v pružnej a dobrovoľnej povahe voliteľného nástroja vidí presvedčivú praktickú výhodu; vyzýva však Komisiu, aby do každého návrhu voliteľného nástroja zahrnula mechanizmus na pravidelné monitorovanie a preskúmanie, do ktorého budú úzko zapojené všetky príslušné zúčastnené strany;

Rozsah uplatňovania nástroja

6. je presvedčený, že by sa mal vzťahovať na zmluvy medzi podnikmi i zmluvy medzi podnikmi a spotrebiteľmi; zdôrazňuje, že úroveň ochrany spotrebiteľa by musela byť vysoká, pretože by sa ním nahradili povinné vnútroštátne ustanovenia vrátane oblasti spotrebiteľského práva;
7. nevidí dôvod, prečo by nemal byť voliteľný nástroj dostupný ako možnosť uplatňovania pri cezhraničnom, ale i domácom styku, pretože by to prinieslo výhody najmä sektoru malých a stredných podnikov v podobe zjednodušenia a úspory nákladov; je však presvedčený, že osobitné preskúmanie si zaslúži aj to, aké vplyvy bude mať možnosť uplatňovania tohto nástroja pri domácom styku na vnútroštátne orgány zmluvného práva;
8. uznáva, že zmluvy o elektronickom obchode alebo predaji na diaľku predstavujú významný podiel cezhraničných transakcií; nazdáva sa však, že voliteľný nástroj by sa nemal obmedzovať iba na tieto druhy transakcií;
9. domnieva sa, že rozsah pôsobnosti súboru nástrojov by mohol byť dosť široký, kým akýkoľvek voliteľný nástroj by sa mal obmedzovať na základné otázky zmluvného práva;
10. vidí výhodu v tom, že voliteľný nástroj bude obsahovať osobitné ustanovenia pre najužívanejšie druhy zmlúv, najmä na predaj tovaru a poskytovanie služieb; opakuje svoju predošlú výzvu na to, aby do rozsahu pôsobnosti voliteľného nástroja boli zahrnuté aj poisťné zmluvy, pretože sa nazdáva, že podobný nástroj by mohol byť obzvlášť užitočný pre zmluvy o poistení v malom rozsahu; poukazuje na to, že sa vyskytli niektoré osobitné

otázky, v súvislosti s ktorými by voliteľný nástroj mohol byť užitočný, ako napríklad digitálne práva a úžitkové vlastníctvo; nazdáva sa, že na druhej strane by mohlo byť potrebné vylúčiť isté druhy komplexných verejnoprávných zmlúv;

Uplatňovanie nástroja európskeho zmluvného práva v praxi

11. poznamenáva, že malé a stredné podniky predstavujú jasnú skupinu, ktorá očakáva, že voliteľný nástroj prinesie výhody, no upozorňuje, že nástroj by mal byť zostavený takým spôsobom, aby mal jednoduché a atraktívne využitie pre všetky zúčastnené strany;
12. nazdáva sa, že kým účinok voliteľného nástroja bude taký, že poskytne spoločný súbor právnych noriem, naďalej bude potrebné snažiť sa o ustanovenie štandardných podmienok obchodu, ktoré sa dajú koncipovať jednoduchým a zrozumiteľným spôsobom a boli by bežne dostupné malým a stredným podnikom a obsahovali by istú podobu systému známky dôveryhodnosti, ktorým by sa zabezpečila dôvera spotrebiteľov;
13. pripomína, že prioritou zostáva práca na cezhraničnom alternatívnom riešení sporov, najmä pre malé a stredné podniky a spotrebiteľov, ale zdôrazňuje, že ak budú zúčastnené strany používať jeden súbor právnych noriem, ktorý poskytne voliteľný nástroj, alternatívne riešenie sporov sa tým ešte viac uľahčí; vyzýva Komisiu, aby pri predkladaní návrhu zvažila spolupôsobenie;
14. navrhuje, aby sa nedostatočná dôvera v cezhraničné systémy uplatňovania nárokov na nápravu ďalej riešila prostredníctvom priameho prepojenia medzi voliteľným nástrojom a európskym konaním o platobnom rozkaze a európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu;
15. vyjadruje znepokojenie nad tým, že spotrebiteľia majú často pocit, že nemajú pri zmluvných podmienkach na výber, a ocitajú sa v situácii, v ktorej sú nútení buď súhlasiť alebo od zmluvy odstúpiť; vyjadruje pevné presvedčenie, že atraktívny voliteľný nástroj, ktorý otvorí ďalšie podnikateľské príležitosti a posilní hospodársku súťaž, v skutočnosti rozšíri celkový sortiment ponuky, ktorá bude dostupná spotrebiteľom;

Zapojenie zúčastnených strán, posúdenie vplyvu

16. zdôrazňuje, že je nesmierne dôležité zapojiť všetky zúčastnené strany z celej Únie a z rozličných odvetví činnosti vrátane právnikov;
17. uznáva, že tak skupiny odborníkov, ako aj zúčastnených strán už tak či tak pochádzajú z rozdielnych geografických oblastí a rozdielnych odvetví; nazdáva sa, že príspevok zúčastnených strán bude ešte významnejší po skončení konzultácií a po otvorení legislatívneho postupu ako takého, ktorý bude musieť mať čo najširší možný záber a byť čo najtransparentnejší;
18. pripomína, že v súlade so zásadami lepšej právnej regulácie je potrebné komplexné a rozsiahle posúdenie vplyvu, ktoré zahrnie analýzu jednotlivých možností politiky vrátane možnosti, že Únia neprijme žiadne opatrenie, a ktoré sa zameria na praktické otázky;

o

o o

19. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade a Komisii.

DÔVODOVÁ SPRÁVA

I. Kontext

Zmluvným právom sa určujú a organizujú transakcie v rámci vnútorného trhu, je teda zjavné, že má potenciál týmto transakciám klásť prekážky alebo ich uľahčovať. Výberom správnej cesty napredovania v oblasti zmluvného práva sa dá významným spôsobom prispieť k zlepšeniu fungovania vnútorného trhu a k sprístupneniu jeho plného potenciálu podnikom, najmä malým a stredným podnikom a spotrebiteľom.

V medziinštitucionálnom rámci a so širokou verejnosťou sa už dlhé roky debatuje o tom, aké potenciálne prínosy by mohlo mať európske zmluvné právo pre vnútorný trh. Parlament sa k tejto veci po prvý raz vyslovil v roku 1989. Komisia diskusiu rozšírila tým, že v roku 2001 vydala oznámenie, v ktorom sa zameriavala na možné problémy, ktoré by mohli vyplývať z rozdielov v zmluvnom práve v rámci vnútorného trhu, a na možnosti opatrení. V súvislosti s odozvou na túto konzultáciu vydala Komisia v roku 2003 akčný plán, v ktorom medziiným navrhovala vypracovanie spoločného referenčného rámca obsahujúceho vymedzenia, spoločné zásady a modelové pravidlá s cieľom zlepšiť kvalitu a súdržnosť európskeho zmluvného práva. V ďalšom oznámení z roku 2004 Komisia ustanovila následné opatrenia k uvedenému akčnému plánu a zároveň navrhla revíziu *acquis* Únie v tejto oblasti a v roku 2008 predložila návrh smernice o právach spotrebiteľa. Pokiaľ ide o európske zmluvné právo a spoločný referenčný rámec, Komisia už dvakrát podala správu o pokroku zaznamenanom v tejto oblasti a teraz znova navrhla pre túto oblasť formou zelenej knihy množstvo opatrení.

Pozornosť si zasluhuje aj skutočnosť, že Parlament vo viacerých svojich uzneseniach na túto tému opakovane uznal výhody, ktoré by zlepšenie rámca v oblasti zmluvného práva prinieslo pre vnútorný trh, že ďalej uvítal myšlienku spoločného referenčného rámca a naliehavo žiadal, aby bol zapojený Parlament a príslušné zúčastnené strany.

Cieľom správy je reagovať na nedávno vypracovanú zelenú knihu Komisie o európskom zmluvnom práve a stanoviť priority Parlamentu pre túto oblasť.

II. Dôkazy

Vzhľadom na to, že každá iniciatíva v oblasti zmluvného práva bude musieť jasne reagovať na aktuálne potreby a problémy podnikov a spotrebiteľov, sa spravodajkyňa nazdáva, že akékoľvek zdôvodnenie v tejto oblasti sa bude musieť zakladať na praktických dôkazoch týkajúcich sa súčasnej situácie v zmluvnom práve a akýchkoľvek ťažkostiach, s ktorými sa podniky a spotrebiteľia stretávajú, predovšetkým pri cezhraničných transakciách.

Správa preto odkazuje na niekoľko súborov najnovších údajov:

– Zväz malých podnikov Spojeného kráľovstva vo svojom pozičnom dokumente k nariadeniu Rím I v roku 2007 vyrátal, že vstup na trh elektronického obchodu ktoréhokoľvek členského štátu by podnik stálo 15 000 EUR, pričom tieto náklady zahŕňajú právne poplatky, náklady na preklad a poplatky na zavedenie systému.

– na základe zistených informácií bolo v období medzi 30. januárom a 7. februárom 2008 opýtaných celkovo 7 282 manažérov v 27 členských štátoch a Nórsku pre prieskum Flash Eurobarometer 224, 2008 o „obchodných prístupoch k cezhraničnému predaju a ochrane spotrebiteľa“. Medzi hlavné zistenia patria tieto výsledky (Hlavné zistenia, s. 4):

- Tri štvrtiny maloobchodníkov v EÚ predávajú tovar iba na domácom trhu. Okrem toho podniky, ktoré sa s najväčšou pravdepodobnosťou zapoja do cezhraničného maloobchodu, sú malé a stredné až väčšie maloobchodné podniky.
- Vnímané náklady vyplývajúce z plnenia rôznych vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa spotrebiteľských transakcií považuje 60 % maloobchodníkov za prekážku, ktorá ich znepokojuje.
- Ďalej sa zistilo, že 46 % maloobchodníkov súhlasilo s tým, že keby sa v celej Únii zjednotili ustanovenia právnych predpisov týkajúcich sa spotrebiteľských transakcií, ich cezhraničný predaj by sa zvýšil. 41 % z nich tvrdí, že objem ich cezhraničného predaja by sa nezmenil. Kým 75 % opýtaných momentálne neobchoduje cezhranične, iba 41 % tvrdí, že by tak ani naďalej neobchodovalo, ani ak by sa predpisy zjednotili.

– Dôkazy použité z oznámenia Komisie z 22. októbra 2009 o cezhraničnom elektronickom obchode medzi podnikmi a spotrebiteľmi v EÚ (KOM(2009)0557) majú podľa informácií obsiahnutých v uvedenom oznámení tento základ: účastníci testovania vo všetkých členských štátoch dostali pokyny, aby zostavili zoznam 100 obľúbených výrobkov na internete a zaznamenali celkovú cenu vrátane všetkých poplatkov za doručenie a nákladov. Spravilo sa porovnanie medzi domácou a cezhraničnou ponukou, ak bola dostupná. Zaznamenala sa aj dostupnosť výrobkov a to, či bolo možné uskutočniť transakciu. Tu sú niektoré zo získaných výsledkov:

- Cenové porovnanie: V 13 z 27 členských štátov EÚ (Portugalsko, Taliansko, Slovinsko, Španielsko, Dánsko, Rumunsko, Lotyšsko, Grécko, Estónsko, Fínsko, Maďarsko, Cyprus, Malta) sa účastníkom testovania podarilo pri aspoň polovici všetkých hľadaných výrobkov nájsť jednu cezhraničnú ponuku, ktorá bola aspoň o 10 % lacnejšia ako najlepšia domáca ponuka (KOM(2009)0557, s. 3).
- Prístup k výrobkom: V rámci hore opísaného testovania účastníci na Cypre, Malte a v Luxembursku, ale tiež v Litve, Lotyšsku, Írsku, Belgicku, Estónsku, Portugalsku a Fínsku nedokázali nájsť domáce internetové ponuky v prípade najmenej polovice zo 100 výrobkov, ktoré hľadali (KOM(2009)0557, s. 4).
- Neúspech online transakcií: z 10 964 cezhraničných testov, ktoré sa uskutočnili, bolo možné zadať objednávku len priemerne v 39 % prípadov, ak sa internetový obchod nenachádzal na území tej istej krajiny ako spotrebiteľ. 61 % ostatných objednávok by bolo neúspešných buď preto, že predajcovia odmietli uskutočniť predaj do krajiny spotrebiteľa, alebo z iných dôvodov.

Spravodajkyňa sa nazdáva, že tieto údaje odhaľujú prípady, v ktorých rozdiely v zmluvnom práve odrádzajú podniky, konkrétne malé a stredné podniky, od uskutočňovania cezhraničného obchodu, a tak im bránia vo využívaní príležitostí a prínosov, ktoré ponúka

vnútorný trh. Navyše potvrdzujú, že spotrebiteľia sú v dôsledku slabej cezhraničnej hospodárskej súťaže znevýhodnení obmedzeným výberom výrobkov, vyššími cenami a nižšou kvalitou; spotrebiteľom môže byť dokonca odoprený prístup k cezhraničným ponukám vôbec.

III. Štruktúra tejto správy

Správa má štyri časti. V prvej a druhej časti poskytuje odpovede na otázky, ktoré uvádza Komisia vo svojej zelenej knihe. Tretia a štvrtá časť sa venujú otázkam, o ktorých si spravodajkyňa myslí, že majú osobitný význam, konkrétne otázky uplatňovania európskeho zmluvného práva v praxi a otázky súvisiace so zapojením zúčastnených strán a s posúdením vplyvu.

Právna povaha nástroja európskeho zmluvného práva

Spravodajkyňa zastáva názor, že treba podporiť možnosť ustanovenia voliteľného nástroja pre európske zmluvné právo prostredníctvom nariadenia (Možnosť 4). Mohol by ho dopĺňať súbor nástrojov pre Komisiu a zákonodarcu (Možnosť 2) a mal by sa vykonávať prostredníctvom medziinštitucionálnej dohody. Spravodajkyňa sa nazdáva, že súbor nástrojov má tú výhodu, že by sa dal pomerne rýchlo ustanoviť. Mohol by sa zaviesť postupne a najprv by mohol byť sprístupnený Komisii pri navrhovaní právnych predpisov týkajúcich sa zmluvného práva a potom v druhej fáze, keď bude uzavretá medziinštitucionálna dohoda, bude sprístupnený Parlamentu a Rade, keď budú tvoriť právne predpisy pre túto oblasť. Vďaka tomu, že súbor nástrojov by mohol byť ustanovený rýchlo, by sa zabezpečilo najprv testovanie jednotlivých súčastí spoločného referenčného rámca v praxi a prvá jurisprudencia, čím by sa pripravil právny základ, na ktorom bude voliteľný nástroj pôsobiť.

Spravodajkyňa vidí vo voliteľnom nástroji jasnú výhodu v porovnaní so súčasným medzinárodným súborom pravidiel, napríklad s Viedenským dohovorom o medzinárodnej kúpe tovaru alebo so súborom zásad medzinárodných obchodných zmlúv Medzinárodného ústavu pre zjednotenie súkromného práva, pretože poskytne právnu istotu vďaka judikatúre Súdneho dvora, ako aj jazykovú pluralitu. Spravodajkyňa považuje za mimoriadne výhodné, že voliteľný nástroj rozšíri možnosť výberu zmluvných strán, a pokiaľ by ho zmluvné strany vnímali ako atraktívny a vybrali si ho, bude to znamenať prínos. A ak by ho aj nevyužili, neboli by poškodené. Zároveň sa spravodajkyňa nazdáva, že monitorovací a kontrolný mechanizmus bude mať zásadný význam pri zabezpečovaní toho, aby voliteľný nástroj uspokojoval potreby trhu a držal krok s právnym a hospodárskym vývojom.

Rozsah uplatňovania nástroja

Spravodajkyňa sa domnieva, že voliteľný nástroj by sa mal vzťahovať rovnako na zmluvy medzi podnikmi, ako na zmluvy medzi podnikmi a spotrebiteľmi. Je presvedčená o tom, že úroveň ochrany spotrebiteľa by musela byť vyššia, aby sa zabezpečili očakávané účinky na vnútornom trhu.

Zároveň zastáva názor, že voliteľný nástroj by mohol byť dostupný ako možnosť pri cezhraničnom a domácom styku, ale vyjadruje želanie, aby sa táto otázka podrobne preskúmala z toho hľadiska, či by dostupnosť voliteľného nástroja pri domácich transakciách mala vplyv na vývoj vnútroštátneho zmluvného práva a ak áno, akým spôsobom; takáto

analýza by sa mohla vypracovať v rámci posúdenia vplyvu, ktoré bude musieť sprevádzať návrh každého nástroja zmluvného práva.

Spravodajkyňa poznamenáva, že sú snahy obmedziť budúci nástroj zmluvného práva na elektronický obchod alebo predaj na diaľku, no uznáva, že podobné zmluvy by boli jednou z prvých hlavných oblastí, v ktorých by sa plánovaný nástroj uplatňoval, ale nechce vytvárať umelé rozlišovanie medzi „virtuálnymi“ transakciami/transakciami na diaľku a osobnými transakciami, a preto nepodporuje obmedzenie rozsahu uplatňovania voliteľného nástroja týmto smerom.

Pokiaľ ide o hmotnú podstatu nástroja, spravodajkyňa je presvedčená o tom, že by sa mal zameriavať na zásadné otázky zmluvného práva.

V súvislosti s pokrytím osobitných druhov zmlúv sa spravodajkyňa nazdáva, že ustanovenia o predaji tovaru si zasluhujú prednosť, ako aj zmluvy o službách. Ďalej chce pripomenúť, že Parlament už vo svojom uznesení z 2. septembra 2003 zdôraznil, že voliteľný nástroj v oblasti spotrebiteľských zmlúv a poisťných zmlúv by mal byť prioritou, a vidí, že voliteľný nástroj bude mať prínos predovšetkým v súvislosti s poisťnými zmluvami malého rozsahu.

Spravodajkyňa má ďalej záujem o preskúmanie príležitostí, ktoré voliteľný nástroj môže poskytnúť v oblasti digitálnych práv a úžitkové vlastníctva, ide o otázky, ktoré sa spomenuli v prebiehajúcich diskusiách. Na druhej strane považuje spravodajkyňa za potrebné jasne vymedziť hranice, pokiaľ ide o druhy zmlúv, na ktoré sa nástroj vzťahuje. Malo by byť napríklad zrejmé, že komplexné verejnoprávne zmluvy alebo isté rozsiahle zmluvy v oblasti verejného obstarávania by pod voliteľný nástroj nespádali.

Uplatňovanie nástroja európskeho zmluvného práva v praxi

V tejto časti sa spravodajkyňa zmieňuje o množstve otázok, ktoré sa pre praktické uplatňovanie voliteľného nástroja zdajú byť dôležité.

Predovšetkým zdôrazňuje, že kľúčovými cieľmi by mali byť jednoduchosť a pohotovosť. Voliteľný nástroj bude potrebné navyše vidieť v kontexte štandardných podmienok a bude rozhodujúce, aby pre tých, ktorí mienia voliteľný nástroj využiť, najmä malé a stredné podniky, boli dostupné jednoduché a pochopiteľné súbory štandardných pravidiel. Keby bol zavedený nejaký druh systému známky dôveryhodnosti, ešte viac by to upevnilo dôveru spotrebiteľa.

Spravodajkyňa sa ďalej nazdáva, že sa treba snažiť o jeho spolupôsobenie s alternatívnym riešením sporov, ako aj s európskym konaním o platobnom rozkaze a európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu.

Nakoniec zdôrazňuje, že voliteľný nástroj rozšíri výber pre spotrebiteľov.

Zapojenie zúčastnených strán, posúdenie vplyvu

Spravodajkyňa pripomína, že široké a vyrovnané zapojenie zúčastnených strán má zásadný význam. Uznáva, že súčasnou pracovnou metódou Komisie, v ktorej sa zapája skupina odborníkov a skupina zúčastnených strán, sa už teraz zabezpečuje účasť zainteresovaných strán. Ale nazdáva sa, že je dôležité zdôrazniť, že v procese sa ešte neskončila fáza

konzultácií a legislatívny postup ako taký zatiaľ nezačal.

Zapojenie zúčastnených strán bude obzvlášť rozhodujúce počas legislatívneho postupu, pričom bude potrebné všetkými dostupnými prostriedkami zabezpečiť inkluzivitu a transparentnosť.

A napokon spravodajkyňa zdôrazňuje, že je potrebné ďalekosiahle a rôznorodé posúdenie vplyvu, ktoré využije širokú ponuku možností politik a zameria sa na praktické otázky, ktoré sú dôležité pre fungovanie voliteľného nástroja.